



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinae, 1603

Illvstre Martyrivm S. Svsannæ Virginis; Claudij, Præpedignæ & filiorum eius, & Maximi: Ex ijs quæ sunt apud P. Laur. Coronati sunt Anno ab orbe redempto 295. Caij Papæ 12. Anno verò sequenti Pater S. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

Vide 2. tom.
An. C. Baron.

ILLVSTRE MARTYRIVM S. SVSANNÆ Virginis: Claudij, Præpeditæ & filiorum eius, & Maximi: Ex ijs quæ sunt apud P. Lant. Coronati sunt Anno ab orbe redempto 295. Cuius Papæ 12. Anno verò sequenti Pater S. Susannæ Sabinius, atq; Caius Papa.

* An. Imperij eorum 12.
11. Augusti.

Gabinus frater Caij Pontificis, pater Susannæ, uxore defuncta, ordinatus est presbyter.
* Maximiano.

Peculiare fuit in principibus, ut quem cuperent Imperij successorē, eundem in filium adoptarent.

Diocletianus Susannam Maximiano petiit uxore.

TEMPORIBVS * Diocletiani & Maximiani Augustorum, fuit Romæ presbyter quidam, eadem ciuitate oriundus, Gabinus, vterinus frater Caij Pontificis, vir humanarum diuinarumque literarum apprime eruditus, & genere ac dignitate clarus; utpotè ipsi Diocletiano sanguine iunctus. Huic erat filia eximia & corporis & animi pulchritudine, Susanna nomine; artium haud vulgarium cognitione à patre excellenter instructa, quam Diocletianus filio adoptiuo suo Galerio*, propter raram, quæ in virgine mirificè relucebat prudentiam, coniugem postulabat; missioque Claudio Gabinij consobрино, viro valde nobili, instabat vrgebatque, ut quamprimum Maximianus Susannæ sacro matrimonij foedere afociaretur. Et quidem Claudius cum mentem Imperatoris Gabinio & Caio eius fratri exposuisset, hortareturque instanter, ut magnificas adeò nuptias admitterent, Gabinus animi dubius trium dierum inducias postulauit: ut interrim & filia suæ mentem & Caij fratris exploraret consilium.

Accita itaque Susanna à parente, præsentē patruo, exposuit ei postulatū Imperatoris, ut si Spiritui sancto gratum putaret Maximianum coniugem admitteret. At verò Susanna subito quasi

quasi stupore oppressa pedem referre, atque vehementer mirari, ubi nam & patris & patru *Susanna hu-*
sapiencia esset, qui virginem parentibus Chri- *manos am-*
stianis ortam, & legibus diuinis à teneris im- *plexus recu-*
butam, impuro dæmoniorum cultori matrimo- *sat.*
nij vinculo copulare vellent. Et ego, inquit, no-
ui me ab ore patris mei, qui propter fidem Iesu
Christi cognatum nostrum negare non timuit,
ita institutam, vt seruandæ castitati & pudici-
tiæ studerem, quomodò igitur virili me com-
plexu coinquinabo? Equidem corpusculum hoc
meum, quod Spiritus sancti est templum Chri-
sto consecraui, neq; patiar amore humano vn-
quam pollui; Hoc admirandum sanè Virginis *1. Cor. 3 & 6.*
responsum non potuit non & pari & patruo
lachrymas excutere, & gaudio simul incre-
dibili perfundere, cum cernerent teneram
virginem Christi amore adeò inflammata, &
gratia S. Spiritus ita repletam, vt nihil dubita-
rent faciliè eam minas Imperatoris superatu-
ram. Inter ea verò Claudius multis pro of-
ficio stipatus militibus superuenit, Gabinijque
ædes solus ingressus, præ gaudio in oscula &
amplexus singulorum ruit. Erant enim non mo-
dò sanguine, sed & arctissima familiaritate ita
inter se coniuncti, vt nulla res tanti illis esset,
quam mutuo amorì antepondere vellent. Igitur
Claudius, post datam acceptamque salutatio-
nem, iterum imperatoris mentem eis exposuit,
rogauitque peramanter, vt tanta affinitate ge-
nus & dignitatem amplificare vellent. Ad quæ
Gabinus respondit, vt antè omnia virginis ani-
mum explorarent.

Accitam itaq; coram illis Susannam, Clau-
dius

*Susanna re-
cusat osculū.*

dius lachrymans amplecti voluit, & peraman-
ter osculari; sed illa auerso protinus vultu; No-
li, inquit, cōtaminare os meum, quod hactenus
à viro intactum manet; Cui Claudius; Equidem
charitatis affectu non libidinis amore, volui os-
culari te dominam neptem meam. Respondit
Susanna; Non ob aliud ego recuso osculum tuū,
quam quòd os tuum idolorum sacrificijs pollu-
tum est. Tum ille; Ecquid faciam, vt hac im-
munditia expietur? Cui Susanna? Crede in De-
um viuum, & abiurata nefanda idolorum su-
perstitione, Christianæ religionis sacris initia-
re. Claudius, Nihil, inquit, recuso, tantumne
Diocletiani Augusti petitio retardetur. Tūc Cai-
us Pontifex præfaga mente sermonem Claudij
excipiens; Obsecro te, inquit, mi frater, vt re-
consilio meo, neque differas fustum à te sancto-
rum sanguinē digna poenitudine redimere: scelerum-
que tuorum sordes salutari lauacro expi-
are. Si feceris, quæcunque postulas, omnia tibi
præstabuntur. Eadem hora Susanna salutis eius
vehementer cupida, ad Caij se pedes abiecit;
obtestans nè Claudium expiare negligeret, sed
confestim optatam illi salutem conferret. Hac
ea orante, Claudius, cum vera in Christum fide
omnia facinora sua plenè diluenda à Caio Pon-
tifice esset certificatus, demum credidit: ac hu-
mi prostratus, & caput puluere aspersus, pari-
ter lachrymari & scelerum suorum veniam à
Deo rogare. Tunc Pontifex gaudio sanè magno
perfundus Catechumenum fecit, ac salutari do-
ctrina instructum dimisit. Ille verò domum re-
gressus, magna animi alacritate coniugi suæ ex-
posuit, quomodò Susannæ neptis suæ precibus,
à pri-

*Susanna pro
Claudij salu-
te supplicat.*

*Conuertitur
Claudius
precibus Su-
sannæ.*

apristino errore & idolorum cultu liberatus, ad Christi accessisset fidem; seq; ad sanctissima Christi sacra breui percipienda componeret.

Eius permota sermonibus Præpedigna con- *Præpedigna*
iunx eius, eadem hora ad Gabinium abiit, ean- *vxor Clau-*
demque sibi Christi gratiam profusis lachrymis *dij.*
petijt impartiri. Nocte verò subsequutus Clau-
dius cum duobus filiis Alexandro & Cuthia, sa-
cro baptismo à Gabinio lustratus est; & vxor
cum filiis, paucis post diebus per Caium Ponti-
ficem eiusdem lauacri in Christo diuites effecti
sunt. Deindè omnes pariter à Caio Pontifice sa-
cro chrismate confirmati, cælestè epulum, quo
corpus & sanguis Christi Iesu continentur, per-
cepère. Ab eo verò die Claudius facultates suas
Christianis pauperib. erogare, custodias offici-
osè inuifere, vincula sanctorum laxare, & noctur-
no tempore magno cum gaudio illis ministrare.

*Claudius cum
uxore & fi-
liis baptiz-
atur, & con-
firmantur
chrismate.*

Post mensem verò & dies sedecim, Diocle-
tianus, misso ad Claudium Maximo Comite e-
ius fratre, de nuptijs Susannæ certior fieri vo-
luit. Ut autem Maximus ad Claudium, quem ad- *Claudius ve-*
uersa valetudine domi teneri fama erat, venit: *stius cilicio*
vidit eum duro amictum cilicio precibus inten- *orat assidue.*
tum, & macie ac squalore confectum, profusis
lachrymis Christi numen implorantem. Qua re
admiratione confixus, causam tantæ afflictionis
quæsiuit. Tunc Claudius fratri totam rei gestæ
seriem pandens, nocte eum ad ædes Gabinij ad-
duxit; ut plenius cognosceret quanta in Susan-
na prudentia, quanta castitas, quanta denique
esset humilitas. Porro Maximus, visa Susanna,
casto illius amore exarsit; atque honoris & offi-
cij ergo verecundæ puellæ manus exosculabatur.

Illa

*En antiquam
valde con-
suetudinem
osculandi pe-
des Pontifi-
cis.*

*Caius Maxi-
mum conuer-
tit.*

*En antiquis-
simum vsum
confirmatio-
nis.*

Illa verò id respuebat. Interim omnibus illi Christi numen profuso gaudio celebrantibus, vocatus adfuit Caius, qui iuxta Ecclesiam à se constructam, propè Salustij palatium domicilium habebat. Is verò, quòd se ad palmam martyrij vocari speraret, tanto cum desiderio ingressus est, vt omnes ad illius conspectum humi caderent. Deindè data de more benedictione, Maximus quanquam paganus, & ab ecclesiæ ceremonijs adhuc alienus, pedes tamen Pontificis ad aliorum exemplum cum reuerentia exosculatus, aduentus sui causam exposuit; nimirum missum se ab Augusto nuncium, vt postulatam per fratrem Claudium Gabinij filiam, tandem aliquandò Maximiano adduceret coniugem. At verò Caius; Puella, inquit, hæc iam Christo à Deo patre omnipotente desponsata est: nec alium coniugem admittere potest. Respondit Maximus; Quicquid à Deo datur, sempiternum est. Quin igitur, inquit Caius, & tu sempiternam accipis vitam? simulque luculento sermone de Christianæ religionis præstantia ad Maximum differens, eum permouit, vt relicto errore ad Christi sacra vehementer transire cuperet. Nec mora; Caius, indicto illi ieiunio, Gabinio fratri eum catechesi imbuendum tradidit; à quo probè instructus, omniaq; Christi sacramenta edoctus, ab ipso demùm Caio lustratus est: & sacro ad luctam inunctus chrismate, corporis & sanguinis Christi cum reliquis particeps effectus est.

Ab eo die omnes animis arctissimè coniuncti, communi domo vfi sunt: in qua diu noctuq; Christi laudes concinerunt, & gaudio mirè festiuo diuinum numen concelebrarunt. Maxi-
mus

mus autem singulis noctibus facultates suas pauperibus erogabat, & ea pietatis opera præstabat, quæ minimè obscura nomen illius apud Diocletianum deferebāt. Porro Diocletianus, audita rerum à Claudio & Maximo gestarum gloria, Iulio cuidam potestati dedit, ut omnes, excepto Caio Pontifice, comprehēderet, & Gabinium quidem presbyterum cum filia Susanna custodiæ manciparet: Claudium verò cum uxore Præpedigna & filijs Alexandro & Cuthia, itemque Maximum, flammis cōcrematos, ad Ostia Tyberina in aquas iactaret. Hi igitur glorioso hoc martyrio vitæ cursum absoluerunt: Illi verò carceribus mancipati sunt. Post dies verò quinque & quinquaginta, Susanna fuit Serenæ Augustæ Imperatoris Diocletiani coniugi tradita, ut eam à suscepta religione abduceret; persuaderetque ut Maximiano se matrimonij vinculo coniungeret. At Serena, quæ occultè rei Christianæ operam dabat, venientem ad se Susannam peramanter excepit: eamque in confessione Christi vehementer corroboravit. Cum diebus pluribus eam apud se detineret, vana simul cum ea ex Christianorum instituto, diu noctuque quæ erant Christianæ religionis officia, frequentabat.

Cum verò innotuisset Imperatori Susannam perstare in sententia de Christiana fide sectanda, ac coniuge refutando, eandem in Gabinij patris domum reduci mandat. Ad quam Maximianus Cæsar, cui eam Diocletianus ipse ponderat, noctu veniens vim virgini illaturus, resiliit correptus numine; cuius fulgore eam ambiri atque custodiri vidit; sed totum magis

*Maximus sua
dat pauperi-
bus.*

*Claudij, ac ux-
oris & fili-
orum marty-
rii.*

*Item &
Maximi.*

*Serenæ, vxor
Diocletiani,
Christianæ.*

Et

tribuit

tribuitur, cum Diocletiano, quod acciderat, aperitur. Quamobrem Imperator, misso ad eam Macedonio, iubet eam occultè subijci quæstioni, & in refragantem animaduerti. Abijt ille; conuenit eam, admonet tripodem, iubet & thura offerat Iouis quod statuerat simulacro; sed detestata illa facinus, flexis genibus Deum est deprecata, vt abominabilem impietatem euerteret. Adfuit illi protinùs numen diuinum, Iouisque statuam ab oculis omnium sublatam, in plateam antè palatium Salustij prostrauit. Quæ cum à Macedonio renunciarentur Diocletiano, iussit eam intra domesticos parietes gladio necari; quo percussa, spiritum Deo reddidit; sicque gloriosam martyrij coronam, laureæ virginittatis adiecit.

Gladio necatur S. Susanna.

Vt autem Serena Augusta comperit Susannæ martyrium suum forti animo consummasse, gaudio incredibili exultans, noctu in ædes illius aduenit, corpusque suauiter amplectens, proprijs curauit manibus; linteo inuoluit; & aromatibus conditum opere polinctorio, in Arenario in crypta apud sanctum Alexandrum tertio Idus Augusti sepeliuit; Velum autem, quo sacrum cruorem absterfit, apud se in theca argentea retinuit, & diu noctuque furtiuis precibus ibidem sedula incubuit. Caius verò eadē in domo, vbi percussa martyrium absoluit, ingitur Deo sacrificium pro eius commemoratione obtulit. Erat enim coniuncta domus Caij cum ædibus Gabinij patris eius. Atque inde factum est postea, vt statio Christianorum in duabus illis ædibus fuerit instituta. Facta sunt hæc in sexta Regione, apud Vicum Māmuri, antè forum Salustij

En Commemoratio Sanctorum in Missæ sacrificio.

lustij. Post hæc pater Susannæ Gabinius eadem ex causa, & Caius Papa martyrium subiêre; siquidem postquam annos duodecim menses 4. & dies 5. magna cum laude sanctitatis, sedem Pontificiam rexisset, & annos admodum octo pro salute Ecclesiæ, Diocletiani furorem fugiēs in Cryptis latitasset, tandem cum fratre Gabinio ad diu desideratam martyrij gloriam lætus peruenit: sepultus in cæmeterio Callisti, via Appia, decimo Kalend. Maij.

Mentio est de vico Mamurci, in Regione Sexta, apud Sextum Rufum, & P. Victorem.

VITA S. GAUGERICI*, EPISCOPI* *al. Gaude-
rici.*
*Cameracensis. Ex ea quæ extat apud V. P. Lau-
surium. Fuit hic quintus eius sedis Antistes, ac e-
gregia floruit sanctitate, an: Incarnati verbi, 615.*
*Deus dedit Papa 1. sub Clothario Francor. Rege
ac Monarcha.*

*Vide tom. 8.
An. & Not.
Mart. Rom.
C. Baron.*

BEATVS Gaugericus, Iuodio Galliarum Boppido Diocesis Treuirensis, patre Gaudentio, matre Austridiola, etsi pro elati sanguinis saltu nec summis, nec infimis, Christianis tamen & ingenuis atque orthodoxis editus est parentibus. Qui cum procedente ætate sacrarum literarum studijs traditus esset; ea vitæ continentia & morum integritate inter omnes effulsit, vt Magnericus Treuirensis antistes, cum parœciam suam peragraret, & ad castri illius Ecclesiam peruenisset, Gaugericus moribus vehementer delectatus, eum in Clerum adoptaret: & Diaconum ordinaret. Ille leuitico sublimatus ministerio, in singulos dies magna virtutum incrementa castissimis moribus adiecit, ac summa contentione laborauit, vt alios quamplurimos cœno peccatorum immortos

*11. Augusti.
Patria ex
parentes.
Magnericus
Treuirensis
antistes eius
diaconum
ordinat.*